

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1-По3 33/20
21.1.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Александра Вујичића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, са самосталним саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела принуда из члана 135 став 2 у вези са ставом 1 у вези члана 30 Кривичног законика у стицају са кривичним делом приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 1 Кривичног законика, кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика у стицају са кривичним делом из члана 185 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика и кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Видоја Ђурковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.По3.бр.25/20 од 09.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 21. јануара 2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.По3.бр.25/20 од 09.10.2020. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА, због извршења кривичних дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим и то: принуда из члана 135 став 2 у вези са ставом 1 у вези са чланом 30 Кривичног законика, претходно утврђује казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, претходно утврђује казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, угрожавање сигурности из члана 138 став 1 Кривичног законика, задржава као

правилно утврђену казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика, претходно утврђује казну затвора у трајању од 1 (једне) године, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, претходно утврђује казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци и за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци, те га применом наведених законских прописа, као и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 60 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању **од 3 (три) године**, у коју му се на основу одредбе члана 63 Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 25.05.2020. године до 12.10.2020. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 12.10.2020. године, па надаље, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Видоја Ђурковића, **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.По3.бр.25/20 од 09.10.2020. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела принуда из члана 135 став 2 у вези са ставом 1 у вези са чланом 30 Кривичног законика у стицају са кривичним делом приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138 став 1 Кривичног законика, кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 Кривичног законика у стицају са кривичним делом приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика и кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, те су му на основу одредби члана 4, 42, 45, 54 Кривичног законика претходно утврђене појединачне казне и то: за једно кривично дело принуда из члана 135 став 2 у вези става 1 у вези са чланом 30 Кривичног законика, казна затвора у трајању од осам месеци, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, казна затвора у трајању од три месеца, за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138 став 1 Кривичног законика, казна затвора у трајању од четири месеца, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 Кривичног законика, казна затвора у трајању од седам месеци, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, казна затвора у трајању од три месеца, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, казна затвора у трајању од пет месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године, у коју му се на основу одредбе члана 63

Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 25.05.2020. године до 12.10.2020. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 12.10.2020. године, па надаље. На основу члана 7 став 1 и 2 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, према окривљеном АА у, после издржане казне затвора спровешће се следеће посебне мере: 1.обавезно јављање надлежном органу полиције Управе за извршење кривичних санкција, 2.забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица (вртићи, школе и сл.), 3.обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа, 4.обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места и 5.обавезно обавештавање о путовању у иностранство, које се спроводе најдуже 20 година после извршене казне затвора, при чему је окривљени дужан да се у року од 3 дана од дана извршења наведене казне затвора лично јави надлежном поверенику. На основу члана 87 Кривичног законика, према окривљеном АА у изречена је мера безбедности одузимање предмета и то једног мобилног телефона марке "Samsung A50". На основу члана 258 став 4 ЗКП оштећена СС, преко законског заступника мајке СС1 и оштећена СС2, преко законског заступника оца СС3 се ради остваривања имовинскоправног захтева упућују на парнични поступак. Окривљени АА је на основу одредбе члана 264 у вези са чланом 261 и 262 став 2 ЗКП, обавезан да на име судског паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеном АА у изрекне јединствену казну затвора у дужем трајању и то тако што ће му за кривична дела описана под тачком 3. изреке пресуде - приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 Кривичног законика и приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 1 Кривичног законика претходно утврдити казне затвора у дужем трајању и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Видоје Ђурковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи или укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је поднеском Ктж.бр.1173/20 од 22.12.2020. године, предложио да се жалба јавног тужиоца усвоји као основана и првостепена пресуда преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће Апелациони суд у Београду окривљеном АА у за кривична дела описана под тачком 3. изреке - приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 Кривичног законика и приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 1 Кривичног законика, утврдити појединачне казне затвора у дужем трајању, а потом му изрећи јединствену казну затвора у дужем трајању, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Видоја Ђурковића, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у цитираном поднеску, нашао:

-жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је основана, а жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Видоја Ђурковића, неоснована.

Побијајући првостепену пресуду због непотпуно, а самим тим и погрешно утврђеног чињеничног стања, према тези браниоца, бранилац окривљеног АА, адвокат Видоје Ђурковић истиче да је првостепени суд извео погрешан закључак да је његов браћеник знао да су у питању малолетна лица, јер на основу чињенице, што је и сам тврдио током поступка, да је девојке познавао из виђења и живео један период живота у истом крају као оштећена СС4, не може се извести закључак да је знао да су малолетне. У жалби се наводи да је окривљени био убеђен да су вршњаци јер му оштећене, оком видљиво нису деловале да су млађих година већ приближних година као и он. Бранилац указује да се ни у једној поруци, ни преписци не наводи годиште оштећених, да годиште није истакнуто ни на профилима поменутих девојака на било којој од побројаних друштвених мрежа, а у вези са наведених оспорава и разлоге првостепеног суда у којима се наводи да је окривљени могао да се распита за годиште оштећених, јер, према тези одбране, да је био упознат да се ради о малолетним лицима, не би их ни контактирао. Самим тим, бранилац оспорава постојање директног умишљаја и износи тезу да се окривљеном не може приписати кривица за извршење кривичног дела из члана 185 Кривичног законика. Што се тиче кривичног дела принуда из члана 135 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика у вези са чланом 30 Кривичног законика, за које је окривљени оглашен кривим под тачком 1. изреке првостепене пресуде, бранилац оспорава правну квалификацију, јер у конкретном случају, последица није наступила.

Супротно изнетим жалбеним наводима, првостепени суд је чињенично стање правилно и потпуно утврдио и за своје чињеничне закључке дао јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и другостепени суд.

Наиме, првостепени суд је одбрану окривљеног АА у погледу чињенице да није знао да су оштећене СС4, СС и СС2 малолетне, правилно оценио као неуверљиву и срачунату на избегавање кривице, будући да су наводи његове одбране у том делу демантовани исказима малолетних оштећених. Наводи окривљеног АА а да оштећену СС4 ни не познаје, да је никада раније није видео, да јој је предметне слике и текстове упутио иако је није познавао, као и да је на профилу оштећене СС4 писало да има сестру, те јој је послао поруку да зна где живи и да ће уколико се не слика у доњем вешу и не пошаље му те слике, повредити њену сестру, те да није знао да је оштећена СС4 малолетна, јер у супротном не би ни слао те поруке, у потпуности су демантовани исказом оштећене малолетне СС4, која је изјавила да су били комшије у периоду када је имала 10 – 11 година, да су једном или двапут играли заједно одбојку, али нису наставили да се друже, иако би јој се он увек јавио на улици и мало би поразговарали, да он зна да она има рођену сестру, а такође и да зна где она живи и њену адресу. Затим, одбрана окривљеног да није знао да је оштећена СС малолетна - дете, такође је демантована исказом малолетне оштећене СС која је навела да познаје окривљеног и то из периода када су играли фудбал као и да је њихово дописивање у прво време било везано за

фудбал да би након тога окривљени кренуо да пише и перверзне ствари и тражио од ње да се слика. Сведок оштећена малолетна СС је окривљеном на неки начин упутила упозорење наводећи да је малолетна и да ће га пријавити полицији, на шта окривљени није реаговао, већ је наставио са слањем порука, уценама са њеном сликом нагог тела, коју му је она по његовом нагору послала, као и то да ће пренети свима да је "...". Из исказа оштећене малолетне СС2 такође произилази да је познавала окривљеног из виђења и да су се поруке које је добијала поклапала у већем делу са порукама које су добијале оштећене СС4 и СС. Стога, имајући у виду исказе малолетних оштећених из којих је очигледно да су се познавали и пре контаката преко друштвених мрежа, првостепени суд је одбрану окривљеног у делу да није знао да су особе које је контактирао преко друштвених мрежа, малолетне, правилно оценио као неуверљиву. Наиме, разлика у годинама између окривљеног и малолетних оштећених је оквирно осам година, па будући су имали и директне контакте, а што произилази из исказа малолетних оштећених, нереално је да није знао њихов узраст, јер без обзира на чињеницу како су изгледале (чак и ако су изгледале као старије), с обзиром да је са њима у неком животном периоду контактирао и уживо, нереални су наводи да није знао да су малолетне (што би значило да је мислио да у том тренутку имају више од 18 година), јер чак и ако нечија фотографија може да доведе у заблуду, директан контакт и играње одбојке, фудбала и размењивање поздрава, реално и извесно могу да укажу да се ради о лицима много млађе животне доби.

Подводећи утврђено чињенично стање под правну норму, првостепени суд је према ставу овог суда, супротно жалби браниоца окривљеног АА, правилно кривичноправне радње окривљеног АА а које се односе на малолетну оштећену СС4 квалификовао као кривично дело принуде из члана 135 став 2 у вези са ставом 1 у вези члана 30 Кривичног законика у стицају са кривичним делом приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала, искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, правилно закључујући да се ради о свршеном покушају, односно да је радња извршења кривичног дела довршена, али да последица није наступила, али не одустајањем окривљеног већ оштећене која је цео случај пријавила надлежним органима. Такође је правилно првостепени суд нашао да се у радњама окривљеног у односу на малолетног оштећеног СС5, стичу законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 1 Кривичног законика, а у односу на малолетну оштећену СС, радње описане под тачком 3. изреке првостепене пресуде, правилно правно квалификовао као кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала, искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 Кривичног законика у стицају са кривичним делом приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала, искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, а да се у радњама које се односе на малолетну оштећену СС2 описане под тачком 4. изреке првостепене пресуде стичу елементи бића кривичног дела приказивање, прибављања и поседовање порнографског материјала, искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика.

Будући да су чињенични и правни закључци првостепеног суда неосновано оспорени жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Видоја Ђурковића, његова жалба је одбијена као неоснована.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни, а поводом жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и у складу са одредбом члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП поводом жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Видоја Ђурковића, Апелациони

суд у Београду налази да је жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, основана.

Наиме, према ставу овог суда, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције, правилно је првостепени суд утврдио све околности из члана 54 Кривичног законика које утичу на њен избор, односно правилно је као олакшавајуће околности на страни окривљеног утврдио да је признао извршење наведених кривичних дела, али је имао у виду и да је своје понашање правдао конзумацијом алкохола, младост у време извршења кривичног дела, коректно држање пред судом, као и ранију неосуђиваност.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, утврђеним олакшавајућим околностима, у одсуству отежавајућих, је дао пренаглашен значај посебно када је окривљеном АА у претходно утврђивао казне затвора за кривична дела учињена на штету малолетне оштећене СС, опредељујући се за казне испод границе прописане законом, при том не дајући адекватан значај чињеници да је приликом извршења кривичних дела окривљени показао изузетну упорност, да је преписка трајала одређени временски период, а посебно да се оглушио на упозорење малолетне оштећене СС да је малолетна и да ће га пријавити полицији, већ је и даље наставио да шаље поруке, на шта се основано жалбом јавног тужиоца указује. Такође, према ставу овог суда, првостепени суд је утврђеним олакшавајућим околностима на страни окривљеног дао пренаглашен значај и када су у питању кривична дела учињена на штету малолетне оштећене СС4, имајући у виду да се оштећена у време извршења кривичног дела није налазила у категорији детета, али је напунила 14 година само три месеца пре дана предузимања противправних радњи окривљеног.

Имајући у виду да наведене околности, према ставу овог суда, приликом одмеравања казне првостепени суд није адекватно ценио, а које су свакако од битног утицаја на њено одмеравање, Апелациони суд у Београду је уважавањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду побијану пресуду преиначио у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном АА у за кривично дело принуда из члана 135 став 2 у вези става 1 у вези са чланом 30 Кривичног законика претходно утврдио казну затвора у трајању од десет месеци, а за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика, претходно утврдио казну затвора у трајању од пет месеци, за кривично дело угрожавање сигурности и члана 138 став 1 Кривичног законика задржао као правилно утврђену казну затвора од стране првостепеног суда у трајању од четири месеца, за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези става 2 Кривичног законика, претходно утврдио казну затвора у трајању од једне године, а за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика, претходно утврдио казну затвора у трајању од седам месеци, док је за кривично дело приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 1 Кривичног законика задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од пет месеци, и потом га, применом одредаба члана 60 Кривичног законика, осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године, у коју му се на основу одредбе члана 63 Кривичног законика урачунава време проведено у притвору од 25.05.2020. године до 12.10.2020. године, као и време проведено на мери забрана напуштања стана почев од 12.10.2020. године, па надаље.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 457 и 459 став 1 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-самостални саветник
Гордана Ивковић с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић